

[OBLĄKANIEC *sb m*

V sg obłąkańcze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto zabłądził, zgubił drogę; przen:

Szereg: »obłąkaniec a tułacz«: Wołaią y dziś także dziśieyfzy [faryzeuszowie]/ v nas kościoł/ v nas ftolicá Apoštołfka. Ale ty moy brácie miły/ obłąkańcze á tułaczu nędzny/ nie pátrrze ná te máłzkáry/ w tymże y w takimże go kościele łzukay/ gdzie to dziecię Pan Iezus siedzi w pośrzodku Doktorow pytáiąc ich y odpowiedáiąc im. GrzegŻarnPos 1582 53 (Linde).

Synonim: tułacz.

Cf OBLĄKANY

FP